

גליון היכל הקודש

גליון שבועי יוצא לאור ע"י

מוסדות היכל הקודש ברסלב ירושלים

עתיסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות.....4:10

מוצאי שבת לר"ת.....6:01

שיעורים כסדרן

נ"ך.....דניאל ה'ר'
בבלי.....עירובין צ'
ירושלמי.....מגילה ל'
תוספתא.....בבא מציעא י'
רמב"ם.....שבת י"ג

שעה 10, גליון 7 (472)

פרשת וירא, כ' חשוון, שנת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש מספר

כפולון

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת ק"כ):
והמכשלה הזאת תחת ידך, דברים שאין בני
אדם עומדים עליהם, אלא אם כן נכשלים בהם,
כי דיקא עלידי שיש לאדם כפולון תחלה, על
ידיזה הוא יכול לתקן את עצמו, וכן אמרו (גטין
מ"ג): אין אדם עומד על דברי תורה, אלא אם כן
נכשל בהם, כי זה מביא אותו להתאמץ יותר.
ורואים בחוש, שכל בעל מלאכה לפני שלומד
את מלאכתו, בהכרח שיהיו לו כפולונות, כגון
הנגר, עד שהוא דופק מסמרים בקרש, הוא
נוקף הרבה פעמים את אצבעו... וכן החשמלאי,
עד שהוא יודע את מלאכתו בשלמות הוא
מתחשמל פעמים רבות... עם כל זאת, עקר
הצלחתם — כשאננם מסתכלים על אחרים,
ולבסוף נעשים ממחים גדולים בתחומם.
כמו כן כל בר ישראל הרוצה להצליח
בעבודת השם יתברך, עליו להרגיל את עצמו
לא להסתכל על שום בריה שבעולם, ואף
שיהיו לו כל מיני כפולונות, לא יהיה אכפת לו
כלל, רק ילך בתמו בדרך, אשר סלל לעצמו,
ואזי יזכה להגיע למחוז חפצו בשלום.

<<<<<

מילה טובה

אם אתה רוצה להצליח תקבע לך ללמוד לפנות
בקר; בא לבית המדרש ללמוד — כך תחיה את
הקריה ועוד אברכים יקבעו לעצמם לבוא
ללמוד.

רק זה נשאר מהאדם. תתבונן, מה יש לנו
מהחיים; כל החיים הם חתיכה של קשאים,
עובדים כל היום — למה? למי? כדי שנוכל
לכלכל את עצמנו עד שמגיעים לעת זקנה
וזהו. אז כבר לא יכולים לעבוד, אז יושבים
ומחכים שהיום יגמר, שיתחיל ויגמר. אבל
אם לומדים תורה אז החיים הם חיים;
כשמזדקנים נהיים רק יותר צעירים ושמחים,
יש מה להביא הביתה לעולם הבא.

גם בלילה תבוא ללמוד, חכמינו הקדושים
אומרים (ברכות ח). שאלו את רבי יוחנן:
"באיזה זכות יש לאנשי חוץ לארץ אריכות
ימים?" הוא ענה: "מקדמי ומחשכי לבי
כנשתא", כי הם קובעים שיעורים ביום
ובלילה; וזה מה שאומר רבינו (ספר המידות, אות
בנים, סימן נב): "יקדים ויחשיך לבית הכנסת -
על ידי זה יאריך ימי בניו". שאדם יבוא לבית
הכנסת בבקר ובלילה, ועל ידי זה בניו יאריכו
ימים.

(עצתו אמונה וירא תשפ"א)

מילה על הפרשה

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם וגו', אומר רש"י,
שהנסיון של העקדה הגיע אחר דבריו של שטן שהיה מקטרג ואומר, "מפל
הסעודות שעשה אברהם אבינו לא הקריב לפניך פר אחד", אמר לו הקדוש
ברוך הוא, "אלו הייתי אומר להקריב בנו לפני, לא היה מעכב".

ויש להבין, חז"ל הרי אומרים (פרקי דרבי אליעזר פרק לא; בראשית רבה נ"ה א') שנסיון
העקדה היה הנסיון העשירי והאחרון שנתנסה אברהם אבינו מאת השם יתברך,
כי הקדוש ברוך הוא רצה לרוממו ולהראות את גדלותו לפני כל העמים,
ולהראות חבתו בפני כלם. ואם כן, למה אומר כאן רש"י שזה הגיע בגלל קטרוג
השטן, מה היה חסר הקטרוג של השטן כדי להביא את הנסיון, הרי השם יתברך
היה יכול להגיד לו סתם לשחוט את בנו, ובזה לרומם את אברהם אבינו מול כל
העולם שיראו שהוא עמד בנסיון הקשה?

אלא אפשר להבין את זה לפי מה שחז"ל מספרים לנו (בכורות ח): שסבי דבי
אתונה שאלו את רבי יהושע בן חנניה שאלה מוזרה "כשאפרוח מת בתוך
הביצה מאיפה יוצאת הרוח?" אז הוא ענה להם, "מאותו מקום שהיא נכנסה".
רבנו הקדוש מפרש את זה באריכות (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ו) שהקשיה היא
באיזה מקום בתפלה צריכים הכי הרבה למסור את הנפש לאומרה בכונה,
והתרוץ הוא שדוקא במקום שנכנסות המחשבות הרעות, שם צריכים הכי הרבה
להתאמץ לכוון בתפלה.

אותו דבר גם בכל דבר שנוגע לעבודת השם, שדוקא בדברים שמגיעים
להאדם בקשי, דוקא בדברים שהוא חלש בהם, שם הוא צריך להשתדל לעשות
את מרב המאמצים כן לעשות את רצון השם.

המילה "נסיון" פרושה גם "לרומם" כמו שאומר הפסוק (ישעיהו ס"ב, י')
"הרימו נס". כל נסיון וכל קשי שהשם שולח לאדם, זה רק במטרה לרומם
אותו. כשיהודי רואה שהולך לו קשה בעבודת השם, קשה לו לעשות מצוה
מסימת, קשה לו להמנע מעבירה מסימת, הוא צריך לדעת שכאן טמונה
ההצלחה שלו, אם הוא יתאמץ ויקרא בדבר הזה, הוא יתפלל הרבה להשם
שיוכל להתגבר על הנסיונות האלו, זה ירומם אותו מאד, ויקרב אותו להשם,
ויביא אותו לתכלית שעבורו הוא הגיע לעולם.

בזה אפשר להבין למה לפני שאברהם אבינו היה צריך להתרומם כל כך על
ידי הנסיון, היה צריך להיות קטרוג של השטן עליו, כמו שחז"ל גם מספרים לנו
(בראשית רבה נ"ו, ד') על כל הקשאים שאברהם ויצחק עברו בדרך לעקדה, איך
שהשטן ניסה בכל הדרכים להניא אותם מלעשות את רצון השם, הכל היה
מכרח לקרות, כי לפני שמרוממים את האדם הוא חייב לעבור נסיונות קשים
וקטרוגים.

זה חיזוק גדול ליהודי בכל מצב, שדוקא כשהוא רואה שהולך לו כל כך

<<<<<

להתחזק אפילו כשלא מרגישים טעם וחשק

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת לך לך, ח' מרחשון, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד יקירי... גרו יאיר.

אני מקווה שאתה מתחזק בעבודת השם עם למוד ותפלה; אל תסתכל אם יש לך טעם וחשק, תלמד ותתפלל אפילו בלי טעם. שמעתי מחסיד ברסלב מה שאפשר ללמד מנגיף הקורונה שמסתובב, מאד הרבה אנשים אבדו את חוש הטעם והריח, הם לא מרגישים טעם ולא מריחים שום ריח, עם כל זה אף אחד לא הפסיק לאכול, כל אחד יודע שצריכים לאכול, אי אפשר להמשיך בחיים בלי אוכל, בודאי שרוצים להרגיש טעם באכל, אבל זה שלא מרגישים טעם לא מונע מלאכול וכו'.

אותו דבר בלמוד ותפלה, צריכים לדעת שצריך ללמד בכל יום את התורה הקדושה, צריך להתפלל שלש פעמים ביום, בודאי שכל אחד רוצה להרגיש טעם בלמוד, טעם בתפלה, אבל אי אפשר לחכות לטעם, צריך לעבוד את השם בכל מצב.

תתחזק, תזכור מה שבת המלך אמרה לשני למלכות (ספורי מעשיות, מעשה א): "לא תוכל להוציא אותי מהלא טובים, רק אם במשך שנה פשרק יהיה לך זמן שתגעגע ותבקש ותצפה להוציא אותי מהלא טובים, רק כך תוציא אותי".

תאמר להשם יתברך את הרצונות שלך, את הגעגועים שלך, כמה אתה רוצה להיות טוב.

(עצתו אמונה לך לך תשפ"א)

עיקר הפשולון של האדם הוא רק מחמת שתמיד מסתכל על אחרים, איך אחרים יגיבו על מעשיו, ועל כן כשלא הולך לו כמו שרצה, תכפידומיד הוא נשבר, וזה מביא אותו לפשולון, ובאמת צריכין לדעת, אשר עקר הצלחת האדם היא לא להסתכל על אחרים, אלא ילך בתמימות בדרכו, ואף שיכשל באיזה דבר, אל יסתכל על זה כלל, ומכל שכן לא יהיה אכפת לו כלל, מה שאחרים יגיבו עליו, אדרבה, עליו לדעת שבתחלה כל דבר בהכרח שיהיה לו כשולון, לא כן אם יסתכל תמיד על מה שאחרים אומרים ומגיבים עליו, אזי ישאר בכשולונו.

והלביש את זה במה שרבינו ז"ל ספר לנו מהחכם והתם (עין בספורי מעשיות, מעשה ט'): החכם הסתכל תמיד על זולתו מה שאחרים אומרים, ומה שאחרים מגיבים עליו, ועל ידיה כשהיה לו איזה כשולון, נשבר לגמרי, עד שלבסוף התיאש ונפל לתוך בצה עבה וסמיכה, לא כן התם, אף שהיו לו הרבה כשולונות, ולא הוציא מלאכה בשלמות, עם כל זאת היה תמיד שמח, ולא הסתכל על אחרים כלל, מה שהם מתלוצצים ממנו, והיה רגיל לומר: מה לי ולהם, שזה מעשה שלי, וזה מעשה שלהם, והיה תמיד שש ושמח על עבודתו, ועל ידיה באמת זכה אחר כך להתעלות בתכלית העליה, ולהיות נעשה שר ומיניסטר על כל השרים והמיניסטרים.

עזרה בהליכה

רואים בגשמיות כשאדם נופל ומקבל מכה, והוא מרגיש שהוא לא יכול להתרומם לבד, הוא יחפש ויבקש עזרה מאחרים שיתנו לו יד ויעזרו לו לקום. ברוחניות זה אותו דבר, כשהאדם לא יכול להתרומם לבד, הוא רואה שהוא נופל ונופל, אז הוא צריך ללכת לצדיק שיכול לתת לו יד שיוכל לעמוד על רגליו.

רבינו אומר (ספר המדות, אות נפילה, סימן ט"ז): על ידי התקשרות לצדיקים, לא יפול ממדרגתו; כי על ידי שאדם מקשר היטב אל צדיק, אף פעם לא יפל, כי הצדיק ילמד עמו למודים נפלאים איך להתחזק מעמד בכל אשר עובר עליו, והן בעליה והן בירידה, אף פעם לא יתרחק ממנו יתברך. רק צריכים להתפלל הרבה להשם יתברך שימצא צדיק האמתי שיוכל להראות לו את זה, ולא להטעות את עצמו וללכת לאדם שלא יוכל לעזור לו.

מוהרא"ש ספור נפלא מזה שיהודי צריך לחפש את הרבי האמתי שיוכל לעזור לו: פעם נכנס יהודי אחד לרבו, וספר לפניו בבכיה עצומה ובלב נשבר ונדכא, שהוא נלכד ונתפס באיזו עברה חמורה, רחמנא לצלן, והוא מבקש עכשיו תשובה ותקנה על חטאו הגדול.

ורבו ענה ואמר לו, שבאמת הוא עון חמור מאד, ולפי שמבאר בספרים הקדושים התשובה לחטא זה היא תשובה קשה וכבדה מאד מאד, וכמעט אי אפשר לו לקיים תשובה כזאת, ולכן עצתו היא שילך ויכנס אל ה"חזון איש", ויתיעץ עמו מה עליו לעשות בעבור תקנתו, והאיש הזה התחיל לבכות לפני רבו מאד, ואמר שאי אפשר לו בשום פנים ואפן לספר את מר לבבו לפני עוד אחד, כי הוא מתבייש מזה מאד, ומה שספר לפני הרבי, זו היתה מסירות נפש ממש, ולכן הוא מבקש ממנו מאד, שיתן לו איזה תיקון ותשובה, אבל הרבי אחז בשלו, ואמר לו שנית, שהתקון המבואר בספרים הקדושים לא יהיה יכול לקימו כלל, ולכן אין לו מה להגיד לו, רק שילך אל הגאון הצדיק החזון איש, ויבקש את עצתו, ומה שהוא מתבייש מאד זה גופא יהיה חלק מהתקון והכפרה שלו, והאיש ראה שאין לו ברירה בדבר, והסכים בשברון לבו ללך אל ה"חזון איש" לבקש את עצתו, והבטיח לרבו שיחזר ויגיד לו את תשובת ה"חזון איש".

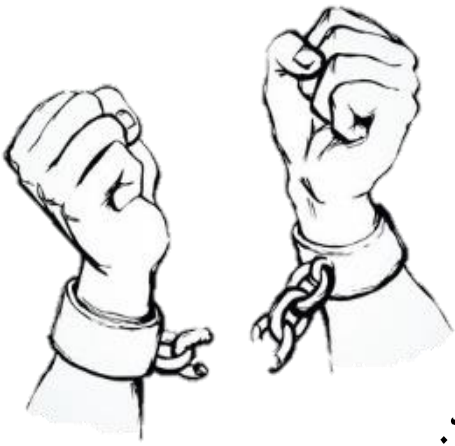
והנה האיש הזה הואיל להכנס אל ה"חזון איש", ותכפידומיד כשנכנס אליו נפל עליו פחד איום ונורא מאד, אפילו לפני שהספיק לומר לו איזה דבור בעלמא, והחלו להכנס במחשבתו כל מיני הרהורי תשובה אמתיים, שמהיום והלאה בודאי יהיה איש כשר באמת, ואף על פי שעשה מה שעשה מקדם אבל מעכשו יכול להתחיל מחדש לגמרי, ובודאי יש תקווה לתקן הכל וכו' וכו', כאלו הרהורי תשובה נכנסו אז במחשבתו, והוא עמד והסתכל על פני ה"חזון איש", וכן ה"חזון איש" הסתכל עליו, והרגיש אז כאלו מכבסים את נשמתו ממש, ונותנים לו נשמה חדשה לגמרי, וכל זה היה רק על ידי ההסתכלות לבד שהסתכל בפני ה"חזון איש".

ולבסוף ענה ואמר לו ה"חזון איש": "נו, תלמד משנה ברורה", ויצא מלפניו, ודבורים אלו נכנסו בלבו כאלו שמע אותם מהאורים ותומים ממש, הינו שיראה להזהר מהיום והלאה ללמד הרבה שלחן ערוך ארח חיים עם פרוש ה"משנה ברורה", ולדקדק בכל הלכה קלה כבחמורה.

וחזר תכף ומיד לרבו, ונשק את ידו בהתרגשות גדולה, ואמר לו, שאין ביכלתו להודות לו כלל על העצה הנפלאה הזאת שיעץ לו — לילך אל ה"חזון איש", כי הרגיש שם אצלו בהסתכלות עליו לבד כאלו קבל נשמה חדשה ממש, והוא כבר איש אחר לגמרי, ובודאי עכשיו יזכה לעשות תשובה שלמה באמת...

כל הנפילות שעוברות על האדם, הוא צריך להשתמש עם זה להתרומם ולהמשיך הלאה, ולא להפך חס ושלום להשבר ולהרים ידים. ואם הוא לא יכול לעשות את זה לבד, הוא צריך לחפש יהודי כשר וצדיק, שילמד אותו איך לעשות את זה. כשיהודי יתנהג כך הוא בודאי יצליח מאד בעולם הזה ובעולם הבא.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך נפילה, וחלק ד' ערך כשולון וערך צדיק)

שאלות ותשובות ברסלב

אני רוצה להיות שמחה שזרקתי את הסרטים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א

תודה רבה על השיעורים היפים, הם ממש מצילים את חיי. לאחרונה היה לי ספור שהיצר הרע התגבר עלי; מישהי נתנה לי סרטים ולצערי התחלתי לצפות בזה, זה היה תקופה שפשוט לא הייתי אני, היצר הרע ממש השתלט עלי. אבל השם אוהב אותי ושלח לי את העצות של רבינו הקדוש וכך לאחר הרבה ככי ודבור עם השם הצלחתי לנתק את הקשר עם מי שנתנה לי את הסרטים ולאחר מכן גם הצלחתי למחוק את כל מה שהיה לי.

אולם אני מרגישה שלא עשיתי זאת בלב שלם; אני חלילה לא מתחרטת שמחקתי, אבל אני לא שמחה עם זה. מה אוכל לעשות כדי לשמוח ולהרגיש מרוצה לחלוטין מזה שהקרבת את פה קרבן להשם?

יישר כח גדול

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת נח, ב' מר-חשון, שנת תשפ"א לפרט קטן

קבלתי את מכתבך.

ברוכה את להשם, ברוכה תהיי על שמחקת את כל הסרטים, עזבת את הטומאה. את צריכה לברך ברכת הגומל על הנס הגדול שעשה עמך השם שיצאת מהטומאה; כעת תוכלי לבנות בית נאמן בישראל, להקים דורות ישרים ומברכים.

דעי לך שסרטים זה דבר מזיק מאד, זה הורג כל חלקה טובה בחיי האדם בגשמיות וברוחניות; חוץ מזה שזה הורג את היראת שמים, זה מקרר את האמונה של האדם - זה גם לוקח מהאדם את חיי הגשמיים הפשוטים, והוא נכנס למרה שחורה ולדכאון.

לו היית יודעת כמה הסרטים מזיקים לחיים, לא היית מפסיקה להודות להשם שהוא נתן לך את הכח לצאת מזה; יצאת ממצרים, יצאת מהקליפות ונתרת להיות בן אדם.

קוראים בספרי הספורים, שפעם היו ספורים שהקליפות, הלא טובים - חטפו בת ישראל, עד שהצדיק הגיע והוציא אותה מהקליפות, מקום השדים, מבית הכמר; אנשים חושבים שבזמננו אין כבר כאלו ספורים, כבר לא שומעים שבת ישראל נחטפה בידי הלא טובים, אבל זה לא נכון; כל הספורים האלו עדין מתרחשים, הקליפות עובדות היום יותר מפעם, אנשים נלכדים מדי יום אצל הקליפות, מקבלים סרטים מחברים ומחברות, מתחילים לצפות בחצי עין עד שנלכדים ומאבדים את האנושיות, ואחר כך עוזבים את השבת, מתחילים לחלל שבת פי הסרטים מושכים מאד חזק עם כח מגנטי, וכבר לא נהנים לשבת סתם בסעודת שבת, בורחים החוצה, מתחבאים בחדר עם סרטים; כמו כן כשפני המשפחה יושבים ומשוחחים ונהנים ביחד, אז מרגישים צורך לקום ולברח, רוצים כבר לחזור לצפות בדמיונות.

וזה לפני שמתחננים, אבל אחרי שמתחננים זה הרבה יותר מר; מאבדים את הטעם לבלות ביחד הבעל עם האשה, מרגישים כל הזמן שרוצים לצאת מהמצב הזה ולברח בחזרה לסרטים, ואחר כך כשיש כבר ילדים אין טפת סבלנות ועצבים לדבר עם הילדים, לבלות עם הילדים.

אני רוצה לשאול אותך, מה עושה אדם שמשתחרר מבית הסהר? דבר אחד, הוא מודה ומחלל להשם יתברך: "רבונו של עולם, תודה שהוצאת אותי מבית הסהר", אף אחד לא מתגעגע לחזור לבית הסהר; את זה תעשי יום ולילה, אל תפסיקי לומר את הפסוק מהלל (תהלים קיג, ז): "מקימי מעפר דל, מאשפת ירים אביון, תודה השם שהרמת אותי מהזבל; הייתי שקועה בזבל ועכשו אני מרגישה שאתה מקיף אותי, אני מרגישה קרובה אליך".

השם יעזר שתצליחי בכל העניינים.

(עצתו אמונה נח תשפ"א)

עוד מכתבים רבים מראש הישיבה שליט"א בכל הנושאים, בקונטרס השבועי "עצתו אמונה" כדי לקבלו התקשרו 052-7644-664

BreslevCenter.com/answers

ספור חיינו של רבנו הקדוש (פב) תקציר: מתחיל מחלוקת גדולה על רבינו הקדוש בעיר זלאטיפאלע. שמג.

וכששמע המגיד מטרואויצא את עצם המחלקת שיש על רבנו ז"ל בעיר זלאטיפולי, על-כן בא אל רבנו ז"ל ושאל אותו: "מדוע לא שלחתם אותי מקודם לתוך העיר זלאטיפולי והייתי מדבר עם הנגידים דשם והיו מקבלים אתכם לתוך העיר בכבוד גדול כראוי".

השיב לו רבנו ז"ל: "אם הייתי רוצה להמתין, הייתי נכנס לתוך העיר זלאטיפולי עם עגלת-צב (כרכרה מכבדת) בכבוד גדול מאד, אך איני יכול להמתין, כי אני מכרח מן השמים להפגס לשם". שדמ.

ואף-על-פי-כן נתקרבו אל רבנו ז"ל גם אז הרבה אנשים צדיקים גדולים כמו רבי יצחק אייזיק, שהיה חידוש נפלא עד מאד, ורבנו ז"ל הפליג במעלתו מאד. ומעשה שהיה כן היה; רבנו ז"ל ראה במקום שראה, שהיו אגדות אגדות ודחקו עצמן לשמע תורה. ואמרו לאחד: "אמיר אתה לנו תורה" ואמר להם. ושמע רבנו ז"ל והוטב בעיניו מאד, והוא מבין על תורה. וכמדומה שאמר אז, שלא שמע כזאת. ושאל, אם אותה הנשמה בזה העולם. והראו לו. ושלח אחריו ונהוה מה דנהוה, ובקש רבנו ז"ל הרבה, שהנשמה הזו תתקרב אליו.

והנשמה הזו הייתה של רבי יצחק אייזיק, שהיה מאנשי המגיד טיראהאויצא והיה עוסק במשא ומתן בעסק חלוף מטבע. וכשבא אל רבנו ז"ל, הלהיב את לבו לעבודת-השם יתברך כלבת אש ממש וצנה עליו הנהגות מיחדות כפי שרש נשמתו. והנהגה אחת צנה עליו שהייתה קשה וכבדה מכלן, ששנה תמימה לא ידבר עם שום אדם אפילו תבה אחת (זולת עם המגיד מטרואויצא). ואחר-כך נסע רבי יצחק אייזיק לביתו. ומיד בבואו <<<<<<

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק' בית דפוס חדש הולך ונבנה בעזרת ה' במהירות רבה

בשמחה גדולה התקבלה הבשורה המרגינה על המבנה החדש שמוקם עכשיו בקרית ברסלב ליברטי לצורכי "בית הדפוס היכל הקודש" הנודע לתהילה, שיוכל בעזרת השם להכיל את כל המכונות והציוד הנלווה כדי לאפשר להרחיב ולשפר מאד את בית הדפוס, שממנו בעזרת השם יודפסו ויופצו אלפי ספרים, קונטרסים וגליונות, שמהם יהודים בכל העולם מחיים את עצמם, ושואבים חיות בכל יום.

בית הדפוס הוקם במקורו בויליאמסבורג בבנין המוסדות הקדושים לפני עשור, והתרחב בהתמדה בהרבה מכונות יקרות ומשוכללות, במאמץ לספק את הביקוש הרב.

וברוך השם היות שהמוסדות וגם בית הדפוס מאד התרחבו, לא התאפשר עוד להחזיק את בית הדפוס בבנין של המוסדות, גם מהסיבה שהמקום כבר היה צר מלהכיל וגם התלמוד תורה היה זקוק לכל סנטימטר בבנין.

לכן ראש הישיבה שליט"א נכנס לפרויקט החדש לפני כמה שבועות והתחיל בבניית בנין ענק שמתאים לצרכי בית הדפוס, וכבר התחילו לבנות במהירות גדולה בקריה, והעבודה מתקדמת בכל יום בצעדי ענק.

בבנין החדש יוכלו בעז"ה להרחיב ולשפר את עבודת הקודש של הדפסת והפצת הספרים הקדושים, וכך יוכלו בעז"ה לקרב הרבה יהודים להשם יתברך, ע"י החיזוק והעצות של רבינו הקדוש.

כדי לממן את ההוצאות של הפרויקט הגדול, בית הדפוס יוצא בקמפיין במכירת זכויות בבנין החדש. עכשיו במיוחד יש הזדמנות נדירה לקנות את שמו של בית הדפוס, אשר יהווה זכות גדולה לנדיב לעד ולנצח נצחים, שבזכותו בית הדפוס יוכל להמשיך בעבודת הקודש.

כמו כן אפשר לרכוש זכויות שונות וקטנות יותר קטנים בבנין, אשר זהו זיכוי הרבים אדיר לדורות, אבני היסוד ב\$10,000, אבני זהב ב\$5,000, אבני כסף ב\$1,000, אבני נחושת ב\$500. ושמותיהם יוטבעו בבנין בית הדפוס.

לרכישת זכויות בבנין החדש, אפשר לשלוח מייל לכתובת donate@kerenhadfusa.org חכם לב יקח מצוות!

שבת התוועדות לתלמידות "בית פיגא" ברסלב

בעוד כמה שבועות תתקיים אי"ה לראשונה שבת התוועדות לכל תלמידות "בית פיגא" ברסלב מכל המקומות, שיתקבצו ביחד לשבת יפה, להתחזק ביחד עם העצות של רבינו הקדוש, כמו שראש הישיבה שליט"א מלמד אותנו.

השבת תתנהל ע"י המנהלת החשובה מרת לעזר תחי, שנודעת לתהילה עם במסירותה לכל תלמידה בנפרד, צפויה להיות שבת מאד יפה ונעימה שכל הבנות מאד ינהנו.

השבת נועם הנשמות!

היכל נגינה

ניגונים מעוררי לב, ניגוני שמחה, גראמען-חרוזים עשירים בתוכן, נוסח, ועוד:

קול ברסלב

0797040066 1.5

היכל הקודש בני - ברק
מיסודו של כ"ק מוהרא"ש זיע"א
בנשיאות מוריש ראש הישיבה שליט"א

בעז"ה נתאסף אנ"ש בעיר בני ברק כאיש אחד, בדיבוק חברים מקשיבים "לאסיפת מרעים"
לחוק ולהתחזק עם דיבורי רביה"ק זיע"א, לעלות במעלות הקדושה והחסידות.
לפרטים: 0548480941
"תחזיקו את עצמכם ביחד, ותמשיכו אותי אליכם"

ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א
רחוב רבי נחמן מברסלב 12

מנחה וקבלת שבת
חצי שעה אחרי זמן הדלקת הנרות

תפלת שחרית שב"ק - 9:45
מנחה וסעודה שלישית
חצי שעה לפני השקיעה

הפצה סנטר - ירושלים עיה"ק

ספרים | קונטרסים | דיסקים | כרטיסי SD | כונן USB
שיעורים | חיזוק יומי | מגוונים | נוסחאות

- מראש הישיבה שליט"א -

להרשמה לנסיעות לציון הקדוש
של מוהרא"ש זיע"א
התקשרו 052-7644-664

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 845-351-9060/212-444-9169
אנגליה 03303502363/קנדה 438-300-9090
חיזוק יומי במייל rabbirothhebrew@gmail.com / 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
ארץ ישראל 0797040066 ארה"ב 845-351-0910/212-444-9191
אנגליה 03303502361/קנדה 438-300-8080
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

לבינתו הפריש את עצמו מעסקי העולם הזה לגמרי ולא דבר עם שום אדם, כְּאִשׁר צָוָה עָלָיו רַבֵּנוּ ז"ל. ומקומו עד שִׁכְבו לא מָשׂו שִׁפְתָיו מִתּוֹרָה וּמִתְפָּלָה. ומיד התעוררו עָלָיו מְרִיבוֹת וּרְדִיפוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד מִכָּל בְּנֵי-בֵיתוֹ, וּבִפְרָט מִחוֹתְנוֹ וְאִשְׁתּוֹ. וְהִרְבּוּ לְדַבֵּר וּלְהִתְבַּטֵּא כְּנִגְדּוֹ בְּבִטּוּיִים כְּמִדְקָרוֹת חָרָב מִמֶּשׁ. וְכֵּן אוֹתוֹ בְּשֵׁם יוֹצֵא מִהֲדַעַת וְעוֹד פִּיּוֹצֵא בְּכַנּוּיִים כְּאֵלֶּה. וְרַבֵּנוּ ז"ל ל הָבִיט בְּרוּחַ קֹדֶשׁ אֶת גְּדֵל מְרִירוֹת לְכַבּוֹ מִדְּבָרֵיהֶם הָרָעִים וּנְתִירָא מְאֹד מִחֲמַת זֶה. ומיד קָרָא רַבֵּנוּ ז"ל ל לְאַחַד מֵאַנְשָׁיו, שִׁיְדַרְז וְיִשְׁכַּר בְּעִבּוּרוֹ תִּכְף-וּמִיד עֲגָלָה לְנִסְעַ לְטִירְהָאוּיָצָא. וְכֵּן הָיָה; שֶׁהָאִישׁ הַבֵּיא תִּכְף-וּמִיד עֲגָלָה, וְנִסְעַ רַבֵּנוּ ז"ל ל לְשֵׁם בְּזִרְיוֹת וְהִגִּיעַ לְשֵׁם בְּלִילָה וְהִעֲמִיד אֶת עֲצָמוֹ עִם הָעֲגָלָה אֶצֶל בֵּית חוֹתְנוֹ שֶׁל רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק, שִׁישַׁב עִמּוֹ בִּיְחַד.

וְהִקִּישׁ עַל הַדְּלָת, שִׁיִּפְתָּחוּ לוֹ, וְנִכְנַס לְשָׁם. וְיִשָּׂא חוֹתְנוֹ אֶת עֵינָיו וַיִּרְא, וְהִנֵּה רַבֵּנוּ ז"ל ל בָּא לְבֵיתוֹ, וְיִתְפַּלֵּא וַיִּשְׁתּוֹמֵם מְאֹד, כִּי לֹא יָדַע מַה זֶה וְעַל מַה זֶה. וְר' יִצְחָק אֵיזִיק הָיָה בְּחִדְרוֹ וְקָרָא אֶז קְרִיאַת-שְׁמַע שְׁלִפְנֵי הַשָּׁנָה בְּכַח גְּדוֹל בְּדַבְּקוֹת עֲצוּמָה וְנִפְלְאוֹה. וְרַבֵּנוּ ז"ל שְׁמַע וְלֹא רָצָה לְהִפְנִס אֶל חִדְרוֹ וּלְהִתְרַאוֹת לְפָנָיו, כְּדִי שְׁלֵא יִבְלָבְלוּ וַיִּפְסִיקוּ בְּאִמְצַע קְרִיאָתוֹ. וּבְתוֹךְ כֵּן הִתְחִיל רַבֵּנוּ ז"ל ל לְהוֹכִיחַ אֶת חוֹתְנוֹ עַל דְּרָכּוֹ הָרָעָה, שֶׁהוּא מֵיִסַּר אֶת חַתְנוֹ בְּיִסּוּרִים כְּאֵלוֹ.

וְשָׂאֵל אוֹתוֹ רַבֵּנוּ ז"ל: "הֲלֹא בִּבְקָר, כְּשֶׁאַתָּה מֵנִיחַ תְּפִלִּין וּבִקְרָךְ אַתָּה כּוֹרֵךְ בְּרִצּוֹעוֹת שֶׁל עוֹר בְּהֵמָה וּמִפִּיךְ אַתָּה מִחְשֶׁה וְדוֹמֵם וְאֵינְךָ רוֹצֵה לְדַבֵּר אֶז שׁוֹם דְּבוּר - אִם יַעֲמֵד אֶז לְנִגְדְךָ אֵיזָה עֵרֵל שְׁלֵא רָאָה וְלֹא שָׁמַע כְּזֹאת מֵעוֹלָם, הֲאִם לֹא הָיָה אוֹמֵר עָלֶיךָ, שֶׁאַתָּה יוֹצֵא מִהֲדַעַת?"

(הֵינּוּ מְכֻנָּן מִמֶּשׁ, כֵּן הֵמָּה גַם אִמְרֵי פִּיּוֹ אֲשֶׁר יֹאמַר עַל חַתְנוֹ, שֶׁהוּא יוֹצֵא מִהֲדַעַת, עַל שֶׁעוֹשֶׂה רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ כְּפִי תַעֲלוּמוֹת דְּרָכָיו אֲשֶׁר יוֹדַעְנוּ עַל-יְדֵי עֲבָדָיו הַנְּאֻמָּנִים), וְעוֹד פִּיּוֹצֵא בְּדַבְּרִים כְּאֵלֶּה דְּבַר וְהוֹכִיחוֹ, עַד שֶׁנִּתְחַרַּט מְאֹד חוֹתְנוֹ וְקִבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְבַל יוֹסִיף עוֹד לְיִסְרוֹ מִהַיּוֹם הַהוּא וְהִלָּאָה. וְאַחַר שֶׁגָּמַר רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק קְרִיאַת-שְׁמַע, נִתְרַאָה עִמּוֹ רַבֵּנוּ ז"ל. וְנִתְמַלֵּא מְאֹד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, עַד שֶׁהִחִיָּה אוֹתוֹ אֶז רַבֵּנוּ ז"ל מִמֶּשׁ. וְרַבֵּנוּ ז"ל ל לָן אֶז בְּלִילָה הַהוּא בְּבֵיתָם וּבִבְקָר הַשָּׁפִים וְשָׁב לְבֵיתוֹ. וּמֵאֶז וְהִלָּאָה עֶסֶק רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק בְּעִבּוּדְתוֹ בְּלִי מוֹנַע וְהָיָה דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת אָמֵת.